

Z interview (v rukopise):

"ve výběru repertoáru musí se nám písnička líbit obì ma. Jeden to vymyslí, upraví, pøipraví, napraví, spraví a zpraví a ten druhý se mu to snaží shanìt i zhanìt "...". V programu pøipravíme nejdoìve zaèátek, písni na rozehrání a rozezpívání, pak konec, písni na rozpalování. Prostødek si nepøipravujeme, vìtšinou ho na jevišti pøeskoèíme, a tak máme koncert bez prostøedku i bez prostøedkù a tedy bez prostøední."

M.Kaplan a J.Fiala

Vìnováno Verunce

Hrají a zpívají: Martin Kaplan - housle, Josef Fiala - viola

Hudební režie: Jaroslav Krèek © 1996

Zvuk: Jindoìch Michalík © 1996

Remastering: Vladimír Tomek ve studiu Pd-Music © 1998

Kresba na titulní stranì: Helena Klosová © 1998

Foto na zadní stranì: Martin Kos © 1998

Ostatní fotografie: Miroslav Hoza © 1998

Grafické zpracování: Aleš Plecer © 1998

Produkce: Vladimír Tomek

Nahráno ve studiu Audicom - Kulturní dílna Rvážev

Spolupráce na realizaci - CLUB KARLOVA 28

- programová a fotoagentura HOZA Q

Praha 1, Karlova 28, tel/fax: 02/2422 9027

e-mail: info@hoza.cz internet: http://www.hoza.cz

©+ © 1998 PRAG - DATA, 140 00 Praha 4, Jivenská 1271/5

Extraordinary young instrumentalists are coming from the very heart of the South-Western Bohemia. They are inspired by tradition, however they develop the folklore expression into a unique performance style. One of their special gifts is virtuosity of improvisation.

Martin Kaplan (1967)

Narodil se v Karlových Varech. K hudbě ho přivedl tatínek multiinstrumentalista, který hraje na vesnických zábavách. Hru na housle studoval Martin Kaplan na hudební fakultě AMU ve třídě prof. Ivana Štrause (1989-1994). Zúčastnil se také hudebních kursů v italské Sieně ve třídě prof. Borise Belkina a prof. Uta Ughiho. Dnes působí jako koncertní mistr orchestru divadla J.K.Tyla v Plzni a pedagog na plzeňské konzervatoři. Zajímá se o hudbu vážnou i neváznou (folklor, jazz, folk), nadprůměrné improvizace schopnosti ho vedí k vynikajícím muzikantským talentům.

Josef Fiala (1965)

Narodil se v Plané. Hráti začal na přání svého děda, který patřil k poslední generaci lidových muzikantů v jižních Čechách. Hru na violu studoval Josef Fiala na hudební fakultě AMU ve třídě doc. Lubomíra Malého (1985-1990). Dnes působí jako pedagog na plzeňské konzervatoři a hudebník ve svobodném povolání. Zajímá se dlouhodobě a aktivně o lidovou píseň oblasti jihozápadních Čech.

Martin Kaplan a Josef Fiala spolu začali hrát v souboru písní a tanců Škoda Plzeň (1983-1990). Působení v tomto souboru a vystoupení v deseti zemích Evropy a v USA vyústilo v r. 1990 k založení dua, v němž přistupují lidovou píseň, lidovku i vážnou hudbu.

Výrazným úspěchem byl již jejich debut v rámci festivalu ke 100. výročí narození Bohuslava Martinů v St. Louis (USA).

Vedle rozhlasového natáčení jsou zváni ke koncertům po celé České republice. Tak se duo zúčastnilo například společného koncertu se souborem Musica bohémica (umělecký vedoucí Jaroslav Krček) a "monstr" koncertu u příležitosti oslav 60. narozenin publicisty Jiřího Eberného. Mezi významná zahraniční vystoupení patří koncert na festivalu "Mostly Mozart" (New York, 1997) a týdně české kultury (Warsawa 1998).

Martin Kaplan a Josef Fiala jsou výrazně individualitami a spolu představují osobitý typ muzikantů vzácné ryze, velmi určitě odlišený od všeho, co je u nás ke slyšení.

Jejich působení ve folklorní hudbě má svérázné zabarvení. Spočívá především v aktualizaci improvizace principu; konečně již meziválečná avantgarda Osvobozeného divadla sledovala zvláštní estetický účinek v tom, že "ta teta byla táta a Golem byla jeho žena" a "všechno je jinak". Jelikož je Martinu Kaplanovi a Josefu Fialovi vlastní humor a schopnost

sebereflexe v komediální poloze, setkáváme se s delikátní směsí rozmaru a melancholie. Živost a snadnost inspirace se sblíží nejvíce s náročnějšími žánry jazzu, přičemž improvizaci přistupují jak virtuozitu.

Čerpají téměř výhradně z oblasti jihozápadních a jižních Čech a regionu Chodska. Důležitější je pro ně melodie, současně přihlížejí i k tomu, že k divákovi mluví více text. Ve společně vytvářených úpravách vycházejí ze specifických možností instrumentálních a barevných. Základ tvoří zpívaná sloka, proti níž stojí vyhrávka. V improvizacích proměnách nápisu využívají dvojmatu, prázdných strun, pasáží na harmonickém základě shodném s nápisem, i postupů vážné hudby, jazzu, etnické hudby a dalších oblastí. Vedle mollových tónin vybírají nejčastěji D dur, G dur, s ohledem na prázdné struny (v přístupu "původem empirickým, před-descartovským"), zůstává chodskou Es dur.

Připomíná-li někdy umění "konzervování meruněk", tak jak to kdysi připomínala F.X. Šaldovilyrika Šrámkova, naopak Martin Kaplan a Josef Fiala dávají vyniknout umění živému a poeticky prozářenému.

PhDr. Blanka Hemelíková

"The Most Vibrant Music ..."

The New York Times 14. 8. 1997